

РЕШЕНИЕ

№ 839

гр. Варна, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря М. Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20213110116394 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод предявени от А. Ю. Д., ЕГН: *****, с адрес: обл. Варна, общ. ****, с.****, ул. „****“ № 20, чрез пълномощника си и процесуален представител адв.И. И. - ВАК, против М. М. Д., ЕГН *****, с пост. адрес: обл. Варна, общ. ****, с. ****, ул. „****“ № 20 иск с правно основание 227, ал.1, б.“в“ ЗЗД за отмяна до размера на 1/2 (една втора) идеална част, направеното в полза на ответника дарение на недвижим имот съставляващ: Първи Етаж от жилищна сграда, цялата състояща се от приземен и два жилищни етажа, находяща се в Обл. Варна, об. ****, с. ****, ул. „****“ № 20, изградена в собственото на надарения М. М. Д., дворно място, съставляващо УПИ ****, в кв. 13 по плана на с. ****, със застроена площ на етажа от 77.00 кв.м, състоящ се от входно антре, кухненски бокс, столова, дневна и тераса, при граници на дворното място: улица, ****, обективиран в НА за дарение на недвижим имот ****, дело № 12216/13.09.2011 г. вписан в Агенция по вписванията/Служба по вписванията гр. Варна.

Ищцата обосновава съществуващия за него правен интерес, навеждайки следните фактически твърдения: Твърди, че тя, заедно с покойният си съпруг са дарили безвъзмездно на ответника и техен син с НА за дарение на недвижим имот ****, дело№12216/13.09.2011 г. вписан в Агенция по

вписванията/Служба по вписванията гр. Варна, недвижим имот придобит в режим на СИО, находящ се в обл. Варна, общ. ****, с. ****, ул. „****“ № 20, а именно: Първи Етаж от жилищна сграда, цялата състояща се от приземен и два жилищни етажа, изградена в собственото на надарения М. М. Д., дворно място, съставляващо УПИ ****, в кв. 13 по плана на с. ****, със застроена площ на етажа от 77.00 кв.м, състоящ се от входно антре, кухненски бокс, столова, дневна и тераса, при граници на дворното място: улица, ****. Твърди, че съгласно този договор, тя не си е запазила правото на ползване. Твърди, че поради вложено здравословно състояние и недостатъчност на доходите от получавана от нея пенсия и имущество, за нея е възникнала необходимост да получава издръжка и за това се е обърнала с покана до сина си – отв.М. Д. /съгласно приложената покана/, получена от последния на 08.06.2021 г. в 11:01 ч. Твърди, че в отговор на поканата, ответникът не се е отзовал и не е подпомогнал по никакъв начин майка си, като не е проявил разбиране и не е оказал нужната финансова подкрепа, изразяваща се в заплащане на месечна издръжка в размер на 200 /двеста/ лева месечно. Твърди, че ответникът е запознат със здравословните проблеми на своята майка и нуждата ѝ от парични средства - ежемесечно, но нито един път не се е отзовал да ѝ окаже нужната ѝ подкрепа, нито пък и я е подпомогнал финансово в този труден за нея период, както преди изпращане на поканата, така и след нейното получаване.

Ответникът надлежно е получил преписи от исковата молба, уточняващата молба и приложенията към тях. В законоустановения месечен срок по чл.131 ГПК, чрез надлежно упълномощен процесуален представител депозира отговор на исковата молба в съда, с който оспорва исковите претенции като допустими, но неоснователни. Не се оспорва извършеното от ищцата и покойният ѝ съпруг дарение на процесния имот. Оспорва изнесените от ищцата твърдения, като заявява, че от страна на ищцата и нейните братя е била проявена агресия спрямо него. Твърди наличие на неуредени между страните отношения относно ползване и заплащане на консумирана вода. Оспорва твърдението за здравословни проблеми на ищцата и невъзможността ѝ сама да се издържа. Приема, че причина за подената ИМ и натиск спрямо ищцата от страна на дъщеря ѝ/сестрата на ответника/. Оспорва относимостта на представените писмени доказателства. Оспорва своята възможност да заплаща месечна издръжка в размер на 200лв. Твърди,

че самият той е със здравословни проблеми.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства и съобрази приложимия закон, прие за установено от **фактическа и правна страна** следното:

В хода на производството бяха представине и приети следните писмени доказателства: НА за дарение на недвижим имот **** том,****, дело № 12216/13.09.2011 г. вписан в Агенция по вписванията/Служба по вписванията гр. Варна, Покана до М. М. Д., ведно с разписа за получаването й; Удостоверение за наследници на М. Д. Д.; Извлечение от фактури за плащане за период, изд. от Енерго про продажби АД; Бележки за платени сметки за ВиК услуги, изд. от ВиК -Варна ООД; Епикриза изх. № 55409 от 21.07.2014 г., изд. от МБАЛ „Света Марина“ ЕАД-Варна; Епикриза изх. № 1269/04.11.2013 г., изд. от Специализирана болница за рехабилитация „Мари“ ЕООД, гр. Несебър; Епикриза от 24.11.2015 г., изд. от Специализирана болница за рехабилитация „Варна“ АД; Епикриза изх. № 169/62 от 2015 г., изд. от МБАЛ „Девня“ ЕООД; Епикриза изх. № 698/261 от 2015 г., изд. от МБАЛ „Девня“ ЕООД; Епикриза изх. № 2165 от 2017 г., изд. от Специализирана болница за рехабилитация „Варна“ АД; Епикриза изх. № 610 от 2019 г., изд. от Специализирана болница за рехабилитация „Варна“ АД; Епикриза изх. № 8868 от 15.10.2018 г., изд. от Специализирана болница за рехабилитация „Стайков и Фамилия“ ЕООД; Касови бележки за закупени лекарства - 3 бр., Рецептурна книжка на А. Д., удостоверение за данъчна оценка № **** г., схема на самостоятелен обект в сграда № 15-1341203-10.12.2021 г., удостоверение от НОИ № 3040-03-443 от 30.11.2021 г., декларация за материално и гражданско състояние от 23.11.2021 г.; удостоверение № 1494/18.01.2022 г., удостоверение за получени възнаграждения от 17.01.2022 г., НА за покупко-продажба на недвижим имот № 37 от 2016 г., разпечатка от Агенция по вписвания за периода от 18.01.1922 г. до 18.01.2022 г., епикриза на М. Д., резултат от образно изследване от 18.02.2018 г., епикриза от УМБАЛ „СОФИЯ МЕД“, фискален бон от 16.04.2019 г., фактура № **** от 17.04.2019 г. и фискален бон от 17.04.2019 г., превод от турски език на касова бележка от 26.07.2021 г., НА № 131 от 2011 г., амбулаторен лист № 001673 от 05.04.2022 г., рецептурна бланка и фискален бон към нея от 05.04.2022 г., амбулаторен лист № 001928 от 18.04.2022 г., рецептурна бланка и фискален бон към нея от 18.04.2022 г.,

медицинско заключение преглед № 199 от 18.04.2022 г.,рецептурна бланка за изписани контактни леци, амбулаторен лист № 002249от 13.10.2021 г., изследване на слуха от 13.10.2021 г., протокол на специализирана медицинска комисия от 09.11.2021 г., индивидуална оценка на потребностите за хора с увреждания от 15.11.2021 г., заповед от Дирекция "СП" гр.Девня от 24.11.2021 г., документ №0000030932 от 09.11.2021г. и фискален бон към него от 09.11.2021г., документ №0000029778 от 19.10.2021 г. и фискален бон към него от 19.10.2021 г., 1 лист с фискални бонове за закупувани лекарства, рецептурна бланка и фискален бонкъм нея, копие на лист от рецетурна книжка, фактура от дата 14.10.2019 г. №0200041212, фискален бон към Енерго про; писмо от ЕРП север изх.№ 6107783/14.04.2022 г., писмо от ЕРПсевер изх.№ 6099776/14.04.2022 г., констативен протокол № 7121817 от13.04.2022 г. и констативен протокол № 7121818 от 12.04.2022 г., писмо отВиК Варна изх.№ ДЕВ-М-6 от 12.04.2022 г., придружително писмо по изп.д.№ изх.№ 20493/11.11.2020 г., писмо чрез ЧСИ Людмил Станев; писма от ОД на МВР – Варна за задграничните пътувания налицето А. Д. рег. № 365000-20202 и писмо от ОД на МВР – Варна,сектор ПП, за притежавани превозни средства от А. Д. УРИ № 819000-19975 по УРИ № 819000-19559/09.05.2022 г.; писмо от „Пазари“ ЕАД – Варна изх.№ 5391 от13.05.2022 г. и удостоверение от НОИ изх.№ 3042-03-714 от 10.05.2022 г.

С договор, обективиран в НА за дарение на недвижим имот **** том, ****, дело №12216/13.09.2011 г. вписан в Агенция по вписванията/Служба по вписванията гр. Варна, ищцата А. Ю. Д.и покойният ѝ съпругМ. Д. Д. даряват на сина си – ответника М. М. Д., недвижим имот придобит в режим на СИО, находящ се в Обл. Варна, об.****, с. ****, ул. „****" № 20, а именно: Първи Етаж от жилищна сграда,цялата състояща се от приземен и два жилищни етажа, изградена в собственото на надарения М. М. Д., дворно място, съставляващо УПИ ****, в кв. 13 по плана на с. ****, със застроена площ на етажа от 77.00 кв.м, състоящ се от входно антре, кухненски бокс, столова, дневна и тераса, при граници на дворното място : улица, УПИ ****-90 и УПИ ****-88.

От приложена справка от служба по вписванията при ВРС се установява, че на 03.12.2013 г., родителите на ответника даряват на дъщеря си **** втория етаж от жилищна сграда, цялата състояща се от приземен и два жилищни етажа, находяща се в обл. Варна, общ.****, с. ****, ул.,„****" № 20.

Установява се, че на 12.10.2016г., с нотариален акт, за покупко-продажба на недвижим имот, **** - ти, ****, дело № 565/2016г., ищцата и съпругът ѝ /родителите на ответника/, продават на дъщеря си **** М. Д., Приземен етаж от жилищна сграда, разположена в поземлен имот с идентификатор 27125.501.50, с. ****, община ****, област Варна, ул. „****“ № 20, за сумата от 4000 /четири хиляди / лв., изплатена на продавачите, изцяло и в брой, преди подписване на нотариалния акт.

Видно от представеното удостоверение за наследници, съпругът на ищцата и баща на ответника - М. Д. Д. е починал на 08.08.2017г.

От представеното съобщение от Български пощи ЕАД, е видно, че на 08.06.2021г. ищцата е поканила ответника да ѝ изплаща издръжка в размер на 200 лева.

Установява се от Удостоверение изх.№3040-03-443/30.11.2021г. ТП Варна, че пенсията на ищцата за осигурителен стаж и възраст е в размер на 510,97 лева, добавка на осн.чл.84 КСО в размер на 145,26лв. и добавка – лична пенсия за инвалидност в размер на 7,49лв., или общ размер на месечна пенсия в размер от 663,72 лева.

Установява се от Удостоверение изх.№3042-03-714/10.05.2022г. от НОИ ТП Варна, че към м.декември 2021г. пенсията на ищцата за осигурителен стаж и възраст е в размер на 510,97 лева, добавки в общ размер от 272,75лв., или общия размер на получаваната от ищцата месечна пенсия е в размер от 783,72 лева.

От приложено писмо от «Пазари» ЕАД-Варна се установява, че на ищцата и дъщеря ѝ **** е разрешено да упражняват търговска дейност на пазарна площадка «****» в гр.Варна и биват таксувани ежедневно от инкасатори на дружеството, чрез издаване на касов бон.

От приложена справка от КАТ-Варна се установява, че на 03.11.2013г. ответникът е регистрирал на свое име лек автомобил «****», който видно от негово изявление в о.с.з. е закупил на лизинг през 2009г., т.е. преди сделката, с която му е бил дарен етаж от къщата.

От приложено Удостоверение № 1494/18.01.2022г., издадено от работодател **** 2005 ЕООД се установява, че в периода м.06 – м.12.2021г. ответникът е получавал нетно трудово възнаграждение в размер от 672.93лв.

месечно.

Съдът приема за безспорно установено, че ищцата обитава приземния етаж на къщата, който, заедно с починалия си към момента съпруг СА продали на дъщеря им – ****. Дъщерята **** е собственик и на втория етаж от къщата, който ѝ е бил дарен от нейните родители. Ответникът М. е собственик въз основа на дарение от родителите си на първия етаж от къщата. Безспорно е установено, че приземния и втория етаж, които са собственост на третото-неучастващо в делото лице ****, имат обща ВиК партида, както и обща партида за електроенергия, а първия етаж – собственост и обитаван от ответника притежава самостоятелни партиди за ВиК и ел.енергия. Т.е. ползваните от ищцата ВиК услуги и ел.енергия се отчитат на обща партида с тези на обитавания от дъщеря ѝ **** втори етаж.

От изготвеното в хода на съдебното производство заключение по възложената съдебно-счетоводна експертиза, базирана на представени от ищцата писмени доказателства и анализ на статистически данни се установява, че Общата стойност на обичайните разходи за издръжка на домакинството на ищцата по данни от НСИ, съобразно броя на членовете на семейството ѝ, възлиза на 7042 лв годишно (база 2021 г.) или 586,83 лв средномесечно. Съобразно представените от ищцата данни за ежемесечно закупуването от нея лекарства, общата им стойност възлиза на 287,38 лв. Вещото лице изтъква, че експертиза не е компетентна да посочи кои от лекарствата са ѝ необходими, съобразно здравословното ѝ състояние. На база представените от ищцата писмени доказателства вещото лице установява, че общият размер на средномесечния доход на А. Д. възлиза на 670,22 лв., като ССЕ определя среден размер на месечните разходи за издръжка в размер на 874,21 лева. При съпоставка на средномесечните доходи на ищцата с определените средномесечни разходи за издръжка, вещото лице установява недостиг в размер 203,99 лв. (670,22-874,21) средномесечно или 2447,88 (203,99x12) годишно.

В заключението си по възложената съдебно-медицинска експертиза, от представената по делото медицинска документация вещото лице д-р. Д. установява, че Анифе Ю. Д. страда от хипертонично сърце без застойна сърдечна недостатъчност, неинсулинозависим захарен диабет и в развитата се във връзка с него диабетна полиневропатия, двустранна първична гонартроза

/дегенеративни изменения на двете коленни стави/, двустранна катаракта - възрастова. Всички заболявания са с хроничен прогресиращ ход, налагат ежедневно лечение. Вещото лице установява, че във връзка с хипертоничното сърце Д. употребява следните лекарства: Коирбесо с единична стойност 21.18лв., като пациентът заплаща 17,55лв., касата 3,63лв.; Бисогама с единична стойност 3.96лв., като пациентът заплаща 3,47лв., касата 0,49лв.; за захарния диабет употребява: Ксигдуо с единична стойност 82.04лв., като пациентът заплаща 38,75лв., касата 43,29лв.; във връзка с диабетната полиневропатия: Тиогама 600мг., което не е по здравна каса и се заплаща от пациента 20.92лв. Т.е. вещото лице заключава, че ищцата следва да заплаща сумата от 80,69 лева, за да закупува ежемесечно медикаментите, необходими за лечение на хроничните ѝ заболявания.

Съдът приема, че именно сумата от 80,69лв. е тази, която ищцата следва да заплаща за необходимите за лечението на хроничните ѝ заболявания лекарства, а не определената от ССЕ сума от 287,38 лв., т.к. в нея са включени и други лекарства /упсарин, фамотидин, волтарен, гентамицин и др./, освен тези за хроничните заболявания, а освен това вещото лице по ССЕ не е запознато с режима на отпускането им и реимбурсирането от НЗОК на значителни части от техните цени.

В полза на двете страни са събрани гласни доказателства.

В показанията си св. **** /брат на ищцата, предупреден за наказателната отговорност по чл.290 НК. Обещава да говори истината/ заявява, че сестра му има заболяване от диабет, кръвно налягане, заради диабета ноктите ѝ започнали да падат. За нея грижи полагала дъщеря ѝ **** и внучката ѝ. Заявява, че живее на 300 - 400 метра от тях и като ѝ се наложи също помагал, като се наложило я водел на лекар. Ищцата му била споделяла, че от близо 7 - 8 години ответникът не е полагал никакви грижи за нея и не ѝ помагал. Твърди, че ищцата живее на приземния етаж, но ответникът заградил достъпа ѝ до външната чешма и до градината. Заявява, че ищцата е извършвала търговска дейност, като продавала чесън и лук, до преди 6 - 7 месеца. Не продавала целогодишно, само пролетта. Продавала и домати и краставици разсад. Ответникът работел като заварчик във фирма „****“, като не знае да работи и на друго място. Дворното място било собственост на ответника. Мястото не винаги е било заградено, но М. го заградил преди година. Заявява,

че ищцата е обработвала място на М., до преди да го затвори. Там имало оранжерия и от там вземала продукцията, която продава на пазара, но след като ответника го заградил, започнала да обработва двора на племенницата си. Ответникът разделил партидите за вода, понеже ищцата ползвала вода за напояване на градината. Заявява, че като починал съпруга на ищцата, не допуснали М. да положи баща си в гроба, защото има ли обичай преди да се положи починалия, да си измие ръцете този, който го полага и понеже ответника не бил направил този обред да си измие ръцете, не му позволили да положи баща си. Заявява, че не знаел за кого оставали парите от продажбата на зеленчуците от сестра му.

В показанията си св.**** Д. /снаха на ищцата и съпруга на ответника. Желает да свидетелства. Предупредена за наказателната отговорност по чл.290 НК.Обещава да говори истината/ заявява, че докато почине свекър ѝ, отношенията по между им били добри. Той починал през 2017 г. август месец. Помагали на ищцата да отглежда зеленчуците за пазара, сеели с ответника, поливали, подготвяли за пазара всичко - салатки, зелен лук. Това било докато бил жив свекъра ѝ. Плащали водата, платили операция на свекъра, както и операция на устната на ищцата. Давали заплатите си на свекъра и свекървата и когато им трябвали пари, искали от тях. Ищцата прибирала и парите от пазара. Това било от 2013 г. до 2017 г. След това започнали проблеми. Ищцата започнала да недоволства за това, че ответника не плаща водата. Заявява, че те давали на ищцата парите, но тя не плащала водата. Всички пари стоели в нея и те ѝ искали, когато им трябват. Ищцата живеела на приземния етаж, а семейството на ответника на етаж над нея. Дворното място било на ответника в момента било заградено. Ищцата започнала да прави проблеми, че ответника не плаща водата. В същото време ищцата поливала, ходела на пазара и затова ответника не плащал водата. През 2017 г. като почина свекъра, ищцата им спряла водата от крана, който се намирал на приземния етаж, цял месец август месец нямали вода. И ищцата нямала вода и ответника също. В момента ищцата нямала достъп до дворното място и обработвала съседния двор. Продължавала и в момента да произвежда и продава на пазара зеленчуци. Заявява, че ищцата върви нормално, без бастун. Ответникът имал здравословни проблеми с краката и се налагало на три месеца да му носят инжекции за 200лв. от Турция, понеже тук ги няма. Заявява, че са помагали на ищцата да подготвят зеленчуците за пазара, но парите от продажбата си

оставали единствено за ищцата.

Въз основа на горната фактическа установеност, СЪДЪТ формира следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с правно основание чл.227 ал.1 б. "в" ЗЗД:

По тежестта и предпоставките: Уважаването на предявения иск налага пълно и главно доказване от ищцовата страна на всички елементи от състава на чл. 227, ал. 1, б. "в" вр. ал. 5 ЗЗД, а именно: възникналото правоотношение на страните по силата на сключен между тях договор за дарение; че дарителката е изпаднала в състояние на трайна нужда от издръжка, в т. ч. недостиг от средства за издръжка, в резултат на който получаваните от нея средства и активите ѝ не могат да покрият разходите, нужни за нормалното ѝ съществуване; искането, отправено от дарителката до дареното лице и отказът на последното /изричен или мълчалив/ да дава издръжка; а също че за ответника е налице възможност да заплаща поисканата издръжка, след посрещане на неговите разходи.

В процесуална тежест на ответната страна е да докаже положителните факти, на които основава възраженията си – че ищцата има доходи и активи, от които може да посреща нуждите си, както и че ответникът е в невъзможност да предостави претендираната издръжка без да се постави в по-лошо положение от това на ищцата.

Дарението е едностранен безвъзмезден договор, чрез който дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема. Касае се за договор, при който и двете страни се съгласяват именно с договорения вещно - прехвърлителен резултат, безвъзмездно. По изключение, ако дареният отказва да даде на дарителя издръжка, от която последният се нуждае, дарението може да бъде отменено по съдебен ред на осн. чл. 227, ал. 1, б. "в" ЗЗД. Моралното задължение се трансформира в правно задължение за даване на издръжка при настъпване на определени в закона обстоятелства, а именно – изпадане на дарителя в трайна нужда и отправено от негова страна до надарения искане последният да му дава издръжка. А състоянието на нужда е такова, при което с оглед на конкретния случай, нито паричните доходи, нито цялото притежавано недвижимо и движимо имущество, нито потенциалните възможности, свързани с имуществото, не са достатъчни за задоволяване на обичайните базисни човешки потребности на дарителя.

Нуждата от издръжка по смисъла на чл. 227, ал. 1, б. "в" от ЗЗД следва да бъде трайна и постоянна и да е налице към деня на поканата за заплащането ѝ, като се отчетат и евентуално променените обстоятелства към устните пред съда състезания. Нуждата от издръжка по чл. 227, ал. 1, б. "в" от ЗЗД по искове на това основание се установява чрез съпоставка между средствата, с които дарителят разполага или може да ползва за съответните месеци (определени в цифрова величина) и конкретна сума, която е необходима за покриване на специфичните му нужди. За целта е необходимо да се установи какъв е размерът на средно-месечната издръжка на едно лице за процесния период според статистиката, като съдът я съотноси към специфичните нужди на дарителя и прецени кои от сумите могат да отпаднат или да бъдат коригирани. Сумата, съставляваща месечните средства, които дарителят има на свое разположение, се формира от заплати, пенсии, добавки, спестявания, получени суми от продажби, наеми, реализирани печалби и други подобни, както и допълнителните доходи, които реално е могъл да реализира - наеми или цена на друго имущество. Наличието на допълнително имущество, от което могат да се реализират доходи, трябва да е конкретно посочено, като съдът изясни доколко е възможно да се получават наеми от него и в какъв размер, евентуално и каква е пазарната му стойност с оглед възможност да се получат доходи от продажбата му. В този смисъл е и Решение № 473/20.01.2012 г. по гр. дело № 263/2011 г. на 4-то ГО на ВКС, докладчик съдията ****, постановено по чл. 290 ГПК точно по въпроса как се установява нуждата от издръжка на дарителя по иск с правно основание чл. 227, ал. 1, б. "в" от ЗЗД.

Между страните няма спор относно родствените им връзки, както и относно извършеното в полза на ответника дарение на процесния недвижим имот от страна на ищцата и нейния покоен съпруг.

Ищцата твърди да е отправила искания за предоставяне на издръжка, които останали неудовлетворени. По делото са ангажирани доказателства за отправена покана в тази насока.

ВКС в трайната си и непротиворечива съдебна практика приема, че при този иск е необходимо да бъде изследвано и дали дарителят е изпаднал в трайна нужда, която може да е била факт, както към датата на поканата, отправена преди исковата молба, така и към датата на исковата молба, която

сама по себе си също има значение на покана /в т.см. Решение № 435/ 2.11.2011 г. по гр. д. № 1370/2010 г., IV г. о., Решение № 473/ 20.01.2012 г. на ВКС гр. д. № 263/2011 г., IV г. о. ВКС и др./. Исковата молба има характер на покана, поради което и следва да се приеме, че до приключване на устните състезания /арг. чл. 235, ал.3 ГПК/, се е осъществил факт с правно значение в хода на висящ исков процес, който съдът е длъжен да съобрази.

От данните по делото е видно, че ищцата – дарител е възрастен човек – родена през 1949г., която страда от сериозни заболявания.

В заключението по допуснатата ССЧЕ, след извършване на съответните проверки и анализи, експертът е посочил, че задължителните и минимални разходи за месечна издръжка на ищцата за 2021г. са в размер на 586,83 лв., а линията на бедност в обл.Варна е в размер на 505 лв. месечно за домакинство от едно лице. Сумата за месечната издръжка на ищцата се увеличава съответно с необходимите разходи за лекарства за хроничните ѝ заболявания, които са в общ размер от 80,69лв. Т.е. съдът приема, че общия размер на необходимата на ищцата месечна издръжка към м.декември 2021г. е в общ размер от 667,52 лева.

Размерът на месечния доход от получаваната пенсия за осигурителен стаж и възраст, с добавки за м.декември 2021г. е общо 783,72 лева, а към м.юни 2021г. е 682,47 лева. Към тази сума следва да се прибави получаваната от ищцата рента в размер на 78 лв. годишно, или месечен размер от 6,50 лв., т.е. размера на средномесечните ѝ доходи е 790,22лв. към м.декември 2021г. и сумата от 688,97лв. към м.юни 2021г.

В хода на съдебното производство бе безспорно установено, че както към процесния период м.юни 2021г., така и към настоящия момент ищцата продава зеленчуци на пазар „****“ в центъра на гр.Варна и реализира допълнителни приходи. Не бяха събрани доказателства за техния размер, както и дали ищцата е декларирала в НАП тези приходи, но съдът приема за безспорно, че тя реализира допълнителни приходи, освен получаваните пенсия и добавки към нея. От изявление на самата ищца се установява, че тя получавала помощ и от дъщеря си. Не са налице доказателства, а и твърдения ищцата да заплаща някакъв наем за ползваната за отглеждане на зеленчуците градина на своя племенница. Не се установиха данни за битови неудобства на ищцата.

От събраните по делото доказателства се установява, че ответникът е собственик на двора, в който е разположена къщата. Установява се, че ищцата безпрепятствено е ползвала двора до поставянето на ограда, като е отглеждала там зеленчуци, които впоследствие е продавала на пазар „****“ в гр.Варна. Безспорно бе установено, че ищцата е поливала насажденията си с вода по общата партида на къщата и вероятно именно заплащането на тези разходи са принудили ответника да предприеме действия по разкриване на самостоятелна ВиК партида за собствения му етаж от къщата.

От приложените от самата ищца писмени доказателства – фактури за заплащане на консумирана вода за периода м.09.2019г. – м.02.2021г. се установява, че плащанията касаят партида на името на дъщеря й **** с абонатен №2203323, т.е. това е вода, която е консумирана от етажите на ищцата и нейната дъщеря. Доколкото липсват доказателства ищцата да е предоставяла на ответника средства от реализираните продажби на зеленчуци, отглеждани в собствения му имот, или за заплащане на наем за ползването на този двор, както и за заплащането на ползваната вода за поливане на насажденията, то съда приема, че именно това е била причината ответникът да реши да огради собствения си двор. Безспорно бе установено, че след тези негови действия ищцата е започнала да обработва съседен имот, където отглеждала зеленчуци, които продължава да продава на пазара. От изложеното следват два важни извода: Първият е, че имота, в който ищцата е отглеждала зеленчуци, които е продавала, е собственост на ответника, като тя го е ползвала явно безвъзмездно до ограждането му през 2019г. Вторият извод е, че всъщност самият ответник, предоставяйки на майка си ползването на градината, поне частично я е обезпечил занапред във времето, като е предоставил възможност тя да реализира приходи от неговия имот. Ето защо тези обстоятелства, макар и косвено, имат значение при преценка на оправдаността или не от размятането на имуществени блага с оспореното дарение, която се следва да направи при искове по чл. 227 ЗЗД.

По принцип още с така дадената по делото декларация за имуществено състояние, за съда възниква съмнение в доказаността за тезата за нужда от издръжка, която не се покрива с доходите на ищцата, доколкото в декларацията не е отразен размер на реализирани приходи от продажба на зеленчуци. Ищцата декларира получавани приходи от пенсия към м.ноември

2021г. в общ размер от 660лв., но от приложеното писмо от НОИ-Варна се установява, че за този период тя е получила пенсия плюс добавки, в общ размер от 783,72лв. Доколкото за неверни данни пред съд се носи дори наказателна отговорност по чл. 313 от НК, декларираните данни по чл. 83 ГПК се презюмират за верни и разколебават първата предпоставка на иска, доколкото дори размера на декларираните приходи от 666,50лв. на практика е идентичен с установения размер на необходими средства за издръжка в размер от 667,52 лева., още повече че на база на данните съдът е освободил ищцата от такса и разноси по делото.

Крайният резултат от съпоставката на горните величини води до извода, че дори при максималния изчислен (по доказателствата по делото) размер на нужните на ищцата средства за обичайно живеене – 667,52 лева, минималният общ размер на доходите и на активите ѝ, от които може да реализира доходи към м.юни 2021г. - 688,97лв. е по-голям, като в тази сума не са включени недеклаираните от ищцата приходи от продажба на зеленчуци. При тези данни "нуждата от издръжка" в изяснения вече правен смисъл по чл. 227, ал. 1, б. "в" от ЗЗД се явява недоказана по делото.

Въз основа на гореизложените съображения съдът намира за недоказан по делото първият изискуем елемент от състава на предявения иск, с оглед на което искът следва да бъде отхвърлен, без да се разглеждат подробно другите му предпоставки.

От друга страна и за изчерпателност съдът намира за нужно да посочи, че по отношение на втория изискуем елемент от състава на иска – възможност на ответника да заплаща издръжка – съдът констатира недоказаност. От приложените писмени доказателства се установява, че към м.юни 2021г. той получава месечно възнаграждение в размер от 672.93лв. месечно. За съда е безспорно, че ответникът също страда от хронично заболяване, като са му поставени диагнози: „Гонартроза в ляво, дегенеративно разкъсване на задния рог и тялото на медиалния мениск”, разкъсване на предна кръстна връзка, частична увреда на медиалната колатерална връзка, хондромалация в зоната на медиалните кондили на тибията и бедрената кост”, както и втора диагноза: „Остеохондропатия Генус Синистри”, които също изискват провеждане на лечение. Ето защо съдът е категоричен, че самият ответник не разполага с доходи и активи, за да помогне на майка си, като на практика нейния доказан

месечен доход /без недекларираните приходи от търговска дейност/ са по-високи от реализираните от ответника доходи, а освен това бе установено, че необходимите суми за издръжка на ищцата са по-малък размер от доказано реализираните от нея месечни приходи.

По разноските: Предвид изхода по спора и представените доказателства на ответника следва да се присъдят сторените от него разноски, както следва: за такси за СУ – 11,50 лв. и адв. хонорар – 400 лв., или общо сбоор от 411.50 лв. за присъждане.

Предвид отхвърляне на иска и определението по чл. 83 ГПК по делото поетите до момента средства от ВРС остават за сметка на същия.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявления от А. Ю. Д., ЕГН: *****, с адрес: обл. Варна, общ. ****, с.****, ул. „****" № 20, **против** М. М. Д., ЕГН *****, с пост. адрес: обл. Варна, общ. ****, с. ****, ул. „****" № 20 иск с правно основание 227, ал.1, б.“в“ ЗЗД за отмяна до размера на 1/2 (една втора) идеална част, направеното в полза на ответника дарение на недвижим имот съставляващ: Първи Етаж от жилищна сграда, цялата състояща се от приземен и два жилищни етажа, находяща се в Обл. Варна, об. ****, с. ****, ул. „****" № 20, изградена в собственото на надарения М. М. Д., дворно място, съставляващо УПИ ****, в кв. 13 по плана на с. ****, със застроена площ на етажа от 77.00 кв.м, състоящ се от входно антре, кухненски бокс, столова, дневна и тераса, при граници на дворното място: улица, ****, обективиран в НА за дарение на недвижим имот ****, дело № 12216/13.09.2011 г. вписан в Агенция по вписванията/Служба по вписванията гр. Варна, като неоснователен.

ОСЪЖДА А. Ю. Д., ЕГН: *****, с адрес: обл. Варна, общ. ****, с.****, ул. „****" № 20 **ДА ЗАПЛАТИ** на М. М. Д., ЕГН *****, с пост. адрес: обл. Варна, общ. ****, с. ****, ул. „****" № 20 сумата от **411.50 лева /четиристотин и единадесет лева и 50 стоткинки/**, представляваща реализирани от ответника съдебно деловодни разноски при настоящото разглеждане на делото под формата на заплатени държавни такси за съдебни

удостоверения и възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат, на основание 78, ал.3 вр. ал.5 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____